

Έκανε φοβερή παγωνιά, χιόνιζε και είχε αρχίσει ήδη να σκοτεινιάζει. Παραμονή Χριστουγέννων και ο περισσότερος κόσμος βρισκόταν στα σπίτια του ,απολαμβάνοντας τη ζεστασιά και την οικογενειακή θαλπωρή γύρω από τα γιορτινά τραπέζια.

Ο Τέιλορ, ένα δωδεκάχρονο αγόρι που ζει στους δρόμους μόνο του χωρίς οικογένεια, περιπλανιόταν για άλλη μια φορά νηστικός στην παγωμένη νύχτα ελπίζοντας στην καλή διάθεση κάποιου περαστικού να του δώσει κάτι προκειμένου να χορτάσει την πείνα του. Οι δρόμοι της πόλης είχαν ερημώσει, καθώς οι άνθρωποι φορτωμένοι με ψώνια από νωρίς το απόγευμα είχαν μαζευτεί στα σπίτια τους, για να γιορτάσουν την Παραμονή των Χριστουγέννων, κάτι που ο μικρός Τέιλορ είχε μόνο ονειρευτεί ,καθώς δεν είχε την τύχη να τη ζήσει μέχρι την Άγια εκείνη Μέρα.

Μέσα στις νύχτας τη σιωπή το μόνο που ακούγονταν ήταν οι φωνές και τα τραγούδια των μικρών παιδιών που έλεγαν τα κάλαντα, ενώ οι μυρωδιές από τα φαγητά που αναδύονταν από τα σπίτια της μεγάλης πόλης σου έφερναν μία μεθυστική ζάλη.

Ο Τέιλορ, το μικρό αυτό δύστυχο αγόρι με τα τεράστια εκφραστικά μάτια και τα σγουρά μαλλιά, κολλούσε το πρόσωπό του στα τζάμια των σπιτιών για να γευτεί έστω και με τη φαντασία του, κάποιες από τις τόσες λιχουδιές που φαινόταν απλωμένες πάνω στα πλουσιοπάροχα γιορτινά τραπέζια. Πόσο θα 'θελε κι εκείνος να βρίσκεται σ' ένα από εκείνα τα σπίτια και να απολαμβάνει τα μοσχομυριστά φαγητά! Και το πιο σημαντικό για εκείνον πόσο θα 'θελε να τον χαϊδέψει απαλά στο μάγουλο ένα μητρικό χέρι και να τον πάρει κάποιος μια ζεστή αγκαλιά που τόσο μα τόσο πολύ του είχε λείψει! Ένα δάκρυ κύλησε στο πρόσωπο του παιδιού που όμως σκούπισε αμέσως και συνέχισε την περιπλάνησή του στους δρόμους της έρημης πόλης.

Ήταν περασμένα μεσάνυχτα, όταν αποφάσισε, χορτασμένος πια από τις εικόνες με τα πλουσιοπάροχα γεύματα, να πάρει το δρόμο του γυρισμού προς το εγκαταλελειμμένο σπίτι που τα τελευταία χρόνια είχε γίνει η μόνιμη κατοικία του.

Καθώς προχωρούσε με το κεφάλι σκυμμένο, νηστικός για ακόμη ένα βράδυ, διέκρινε στο τέλος του δρόμου ένα μικρό φως σαν καντηλάκι. Περίεργος καθώς ήταν έτρεξε προς τα εκεί απ' όπου ερχόταν εκείνη η λάμψη που όμως ήταν τόσο διαφορετική ,που κάτι αλλιώτικο του φάνηκε ότι θα συνέβαινε εκείνη τη νύχτα.

Ως συνήθως κόλλησε το μάγουλό του στο τζάμι του σπιτιού γεμάτος περιέργεια να δει τι συνέβαινε στο εσωτερικό του. Γύρω από ένα μεγάλο αλλά φτωχικό τραπέζι καθόταν μία επταμελής οικογένεια και απολάμβανε ήρεμα και ταπεινά το φαγητό της που δεν ήταν άλλο από μια κόκκινη σούπα με λίγα λαχανικά. Όμως πόση ηρεμία, πόση αγάπη και πόση θαλπωρή αναδύονταν απ' αυτά τα προσωπάκια των μικρών παιδιών! Πόσο τρυφερά τ' αγκάλιαζε η μητέρα τους και πόσο όμορφο ήταν το

χαμόγελό της !!! Το μικρό αγόρι βίωνε συναισθήματα πρωτόγνωρα για 'κείνον ,η καρδιά του χτυπούσε δυνατά και κάτι του έλεγε μέσα του ότι από εκείνη τη νύχτα και πέρα όλα θα ήταν πολύ διαφορετικά.

Ξαφνικά σαν να ξύπνησε από όνειρο κι ενώ ήταν έτοιμος να φύγει ένα από 'κείνα τα χαμογελαστά προσωπάκια πλησίασε στο τζάμι και τον χάιδεψε απαλά στο πρόσωπο! Τινάχτηκε μονομιάς προς τα πίσω σαν να τον χτύπησε ηλεκτρικό ρεύμα. Κι όμως εκείνο το προσωπάκι συνέχισε να του χαμογελά και να τον κοιτάζει βαθιά μέσα στα μάτια με περισσή αγνότητα και καλοσύνη! Και μαζεύτηκαν κι άλλα προσωπάκια που τον καλούσαν να πάει κοντά τους.

Σαστισμένος, έκανε να φύγει, όταν άνοιξε η πόρτα του φτωχικού σπιτιού και πρόβαλλε στο κατώφλι ο πατέρας της οικογένειας ,ο οποίος τον προσκάλεσε να περάσει στο εσωτερικό του. Άξαφνα μαζεύτηκαν γύρω του όλα τα παιδιά και τον αγκάλιασαν σφιχτά από τη μέση.

Ένας μαγικός κόσμος άρχισε να ξεδιπλώνεται γύρω του, μέσα του, παντού. Όλα του φαίνονταν σαν παραμύθι. Τόση αγάπη και τόση ζεστασιά δεν είχε ξαναιώσει ποτέ στη ζωή του. Κι όμως αυτοί οι απλοί άνθρωποι τον έκαναν να αισθανθεί τόσο ξεχωριστός και τόσο ανέλπιστα σπουδαίος !

Κάθισε στο φτωχικό τραπέζι κι έφαγε τη λαχταριστή λαχανόσουπα με βουλιμία. Ποτέ δεν είχε ξαναφάει τόσο νόστιμο φαγητό! Τι κι αν του έφερνες μπροστά του τα καλύτερα εδέσματα και τα καλύτερα γλυκά ,αυτός θα διάλεγε με το χέρι στην καρδιά αυτή την απλή λαχανόσουπα που τόσο απλόχερα του πρόσφεραν αυτοί οι άνθρωποι .

Η νύχτα πέρασε γεμάτη γέλια και χαρές. Το μικρό αγόρι ένιωθε σαν στο σπίτι του. Χορτασμένος και ευτυχισμένος ξάπλωσε δίπλα στη φωτιά και αισθάνθηκε βαθιά μέσα του ότι τη Νύχτα των Χριστουγέννων γίνονται τα πιο μεγάλα θαύματα!